

существованію. Никогда война не была болѣе справедлива и не призывала милости Божіей на болѣе прекрасное дѣло. Россія обращаетъ къ небу только одну молитву, чтобы оно помогло ей до конца быть достойной этого дѣла, не смотря на козни нашихъ враговъ и злобныя внушенія ложнаго благоразумія.

Ты отсрочивалъ борьбу изъ состраданія къ ея жертвамъ, чтобы сохранить русскую кровь, для Тебя драгоцѣнную; въ этихъ нѣжныхъ словахъ мы видимъ залогъ будущаго успѣха.

„Русская кровь не будетъ проливаться безъ нужды. Голосъ Москвы есть голосъ Россіи. Положись Государь на Россію; порадуйся пришедшимъ часамъ испытанія. Ея мужество, любовь и сила совершатъ чудеса“.

Каква необорима истина се криеше въ тия пламенни слова? Кой би могълъ да се усъмни, че мжжеството, любовта и силата на света Русия не ще освободятъ Българската земя? — Освободена България чрѣзъ пролѣната кръвъ на двѣстѣ хиляди руски синове е живата истина срѣщу подобно съмнѣние.

Самъ Царьтъ съ нетърпение очакваше минутата да бжде и Той посрѣдъ войскитѣ си, които бѣха минали вече отвѣдъ Дунава.

И ето Той триумфално изпращанъ и благославянъ отъ руския народъ, съ сияйно величие стѣпва на Българска земя и като жрецъ свещенодѣйствува прѣдъ олтаря за изкупване свободата на милитѣ му българи!